

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Číslo 12

Ročník VI.

Prosinec 2000

Motto: "Evangelium je radostná zvěst a každá radostná zvěst je výzva k radosti".

Jan Pavel II.

Každoročně přicházíme k Betlémské chýši, abychom v ní spatřili malé dítě, Krále, jemuž je vše složeno k nohám, který je pánem dějin a času, který přichází v tichosti a pokoře, který vyměnil královský nach za chudobu jeslí. Přicházíme poučení vším, co mělo následovat a o čem dávní pastýři nevěděli, jsme poučení staletou zkušeností víry, a přece vždy znovu hledíme na Božího syna, jehož prostá důstojnost je příslibem spásy i zahanbením naší pýchy.

At' neokázalá vážnost a radost této chvíle nás vždy znovu vede k tomu, abychom ji přijímali s nezatíženou myslí a upřímností srdce. Neboť nebudeme-li jako děti, nevejdeme do Království, které nám otvírá.
JJO

Tak Bůh miloval svět... Jan 3, 16

S vděčností Bohu za dar povolání
Vám oznamuji,
že v sobotu 16. prosince 2000 v 11.00 hod.
v kostele Panny Marie Sněžné přijmu z rukou
otce biskupa Jiřího Paďoura, OFM Cap.,

jáhenské svěcení

Bartoloměj Pavel Černý, OFM
Jungmannovo nám. 18
Praha 1

Gobelín života a ráj srdce

Skutečnost, že letošní advent je současně přípravou na vánoční svátky i nové tisíciletí, nám naznačuje náš celoživotní advent, kterým uskutečňujeme (máme uskutečňovat) to, co říkáme v aklamaci při slavení eucharistie: „*Tvou smrt ..., tvé vzkříšení ..., na tvůj příchod čekáme...*“.

Tato víra byla posilou prvních křesťanů ve chvílích pronásledování. Někteří očekávali Pánův příchod velmi brzy. Před takovými názory varovali už apoštolové (2Te 2,1-4; 2Pt 3,3-17). Zároveň ale povzbuzovali k trvalé připravenosti na Pánův příchod opravdovým křesťanským životem (Lk 12,31-40). Podle listů apoštola Pavla už prvním Kristovým příchodem nastala nová skutečnost; nový řád, který máme v síle Ducha svatého uskutečňovat v sobě i mezi sebou v událostech všedních dní (Řím 6,4-5; Ef 4,1-5; Kol 3,10; Tt 2,11-13 atd.). Čtení Písma, svátosti i příklad řady křesťanů, ať už zesnulých či našich současníků, jsou nám pomocí k vrůstání do Krista – církve.

Adventní píseň ze 14. století „*Vesele zpívejme*“ připomíná několik příchodů Krista. Podstatou všech je chvála Otce každodenním navazováním toho kousku útku své vůle do osnovy vůle Boží (Ef 2,10), dokud máme čas. Z pozemského pohledu je náš život samý, často tvrdý, uzlík. Po skončení času směny našeho života nás Pán postaví na druhou stranu gobelínu, tam s Ním budeme navždycky (1Te 4,17). On sám bude rájem našeho života (Zj 21,1-5). Možná nás ještě zneklidňuje myšlenka na smrtí přervaný život dětí. Zdá se nám jako něco nezavršeného, nehotového, ale je to s námi lepší? Jsme po padesáti, sedmdesáti letech hotovější? Pán ví.

Životní advent je Boží nabídka a každým rozhodnutím se přetváříme.

S přáním „*Maran atha*“ do adventu, Vánoc i Nového roku

bratr Michal

Z FARNOSTI

Úklid kostela Panny Marie Sněžné

Prosíme všechny, kdo máte zdravé ruce, nohy, sílu a ochotu pomoci, abyste přišli v sobotu 9. prosince od 9.00-13.00 hodin pomoci uklidit kostel Panny Marie Sněžné a přilehlé kaple (každý podle svých možností).

Na nedělních bohoslužbách (i ve všední dny) se nás schází mnoho, tak se hlasme i tehdy, když je třeba pomoci. "To ať pomůže ten druhý," řekneme. Ale kdo je ten druhý?

Uvědomme si, že jsme to právě my, návštěvníci bohoslužeb v tomto kostele, kdo tvoříme farnost. Nejen "povinnost chodit v neděli" na mši. Jako uklízíme doma a myslím, že ne málo, dejme si do programu i úklid tohoto našeho kostela. Jako obvykle bude úklid organizovat paní Anežka Tutrová. Předem upřímné Pán Bůh zaplat'.
redakce

Svatost smíření pro děti

V sobotu 9. prosince dopoledne jsou všechny děti zvány do kostela Panny Marie Sněžné, kde mohou vykonat adventní svátost smíření, která se bude konat ve farním klubu.

Zpívání - sejdem se opět v pondělí 18. prosince v 19:19 hod. ve farním klubu. Jen na vysvětlenou: nejedná se o žádné umění (není to Schola), ale jen a jen setkání lidí, které baví si zazpívat a dělat radost sobě a tím i Hospodinu. Nejde ani o uzavřenou skupinu, ale může přijít kdokoli, kdo má rád společnost. Přinesme sebou koledničky a nezapomeňme na cukroví (bude-li již upečeno).
Zdeněk

Řeřicha

Sněmovní kroužek se koná v úterý 19. prosince v 17:00 ve farním klubu. Budeme pokračovat na téma: Jsou řehole opravdu prorockou skupinou uvnitř církve, a tím i pro svět? (*oddíl 6.2. z materiálů pro sněmovní kroužky*)

Pro zájemce jsou podklady na faře. Těšíme se i na bratry františkány.

„Půjdeme spolu do Betléma...“

I letos bych Vás rád všechny pozval na Jesličkovou pouť k živému Betlému. Sejdem se ve středu 20. prosince v 16 hod. na nádvoří

Adventní zamyšlení nad ikonovým křížem

P. Benno Beneš, salesián

ve středu 13. prosince 2000 v 19:19 hod.

ve farním klubu (*vchod z Františkánské zahrady*)

V říjnu tohoto roku jsem přijala pozvání sestry Pavly Petrové, OSF, která působí v Křesťanském domově mládeže u sv. Ludmily, a zúčastnila se vyprávění o vzniku nového ikonového kříže, který dovezl do České republiky exprovinciál salesiánů, P. Benno ze salesiánské misie v Bulharsku.

Tato ikona-kříž je dílem mladé bulharské ikonografky a je již přes rok umístěna v salesiánském středisku v Kobylisích. Aniž by bylo toto umělecké dílo nějak propagováno, vyžádala si jeho fotografie i papežská kancelář v Římě.

Vyprávění mne natolik zaujalo, že jsem požádala otce Benna o reprízu, která by umožnila širšímu publiku seznámit se s touto doposud ne příliš známou skutečností. Souhlas a ochota P. Benna Beneše, ve spojení s laskavým svolením vedení řádu menších bratří-františkánů, je potvrzením pro uspořádání takto zaměřeného večera v prostorách františkánského kláštera.

Věřím, že i Vy, kteří se tohoto večera zúčastníte, prožijete nový podnět umocněný dobou Adventu. Svou účastí můžete přispět k pokroku ekumenického i mezinárodního porozumění a poznáte blíže jinou kulturu. Vždyť každé poznání nejen obohacuje, ale i podmiňuje kvalitní vztahy.

V závěru večera je otec Benno připraven dát prostor i Vaším otázkám a případnému dialogu jak na téma vzniku ikony, tak na téma práce salesiánských misí v Bulharsku.

Srdečně Vás zve Božena Harmáčková

Opět se nám nabízí setkat se jinde než při bohoslužbách, a to při tomto adventním zamyšlení. Pokusme se zařadit tuto nabídku do našeho adventního programu.

Vyjděme ze své zaběhanosti, pokusme se zastavit, ztišit a naslouchat. Věříme, že je nás ve farnosti mnoho, kteří jsme se o to ještě ani nepokusili. Naší odpovědí je, že je to pro toho druhého. A co je pak pro mě? Je to vůbec něco? Není jednoduché při všech denních starostech a povinnostech přibrat ještě něco navíc, ale zkusme to. Stojí to za to. Vždyť se snažíme jen o kousek se přiblížit k poznání pravdy.

red.

Příprava voleb do Farní rady

Je bohužel smutnou skutečností ve většině farností v naší zemi, že faráři jsou přetížení množstvím práce a vykonáváním různých činností. Pomoc při nelehké službě faráře by měly poskytnout především jeho dva poradní orgány: ekonomická rada farnosti (dále jen ERF) a farní rada (dále jen FR). Pro obě rady vydalo pražské arcibiskupství v dubnu roku 2000 závazné stanovy a vybídlo k jejich zřízení.

ERF, která dosud při naší farnosti neexistovala, má být pomocným a poradním orgánem faráře a má se podílet na hospodaření s majetkem farnosti s péčí dobrého hospodáře (Stanovy ERF § 1). Předsedou je farář, který podle svého osobního uvážení jmenuje 2-4 členy z osob, které mají zkušenosti z oblasti ekonomie a práva a jsou zcela bezúhonní (§ 10).

FR již v naší farnosti existuje téměř dva roky. Obecně je možné říci, že úkolem FR je spolu s farářem posuzovat otázky týkající se farnosti, radit se o nich, nalézat možnosti řešení, usnášet se na opatřeních, poskytovat součinnost při jejich realizaci nebo je přímo realizovat. Na základě znalosti situace farnosti se má FR podílet také na vytváření pastoračního programu (stanovy FR § 2). FR tvoří farář (předseda), duchovní trvale činní ve farnosti, delegáti z řeholních společenství či z církevních sdružení při farnosti, členové jmenovaní farářem a členové zvolení farním společenstvím, přičemž počet jmenovaných členů nesmí převýšit počet zvolených členů (§ 4).

Jelikož funkční období stávající FR se blíží ke konci, je důležitým úkolem ustavení nové FR. Nejdůležitější částí je především uspořádání voleb do nové FR. Na setkání farnosti dne 7. listopadu farář jmenoval tříčlennou volební komisi (Helena Podlahová, František Šír a Martin Vaňáč), jejímž úkolem je ve spolupráci s farářem tyto volby připravit. Při jednání volební komise s farářem bylo nejprve stanoveno, že nová FR bude patnáctičlenná. Kromě faráře br. Michala budou podle stanov jejími členy také br. Dominik a br. Bartoloměj. Po jednom delegátu bude ve FR zastoupen třetí řád sv. Františka a farní Charita. Dále farář br. Michal

oznámil, že ze své funkce hodlá jmenovat pět členů nové FR a to podle následujícího klíče: po jednom zástupci z každé generace (tj. mládež, střední věk, senioři), jeden zástupce z redakce farního časopisu a jeden zástupce pro kulturní akce ve farnosti a záležitosti Farního klubu. Z tohoto počtu vyplývá počet volených členů FR, kterých bude také pět.

Časový harmonogram voleb a doprovodných akcí je následující: Neděle 10. prosince 2000 je posledním termínem pro podání návrhů na kandidáty do FR. Návrhy předkládejte písemně na Farním úřadě i s kontaktem na navrhovaného kandidáta.

V průběhu prosince 2000 a ledna 2001 volební komise zjistí, zda navržené osoby se svoji kandidaturou souhlasí a požádá je o stručný text, ve kterém se kandidáti představí a uvedou činnosti, jimž by se v rámci farnosti chtěli věnovat (s nadsázkou můžeme říci jakýsi volební program).

- **V průběhu ledna 2001 farář oznámí jmenované a delegované členy FR**, kteří tak budou vyřazeni ze seznamu volitelných kandidátů.
- **V druhé polovině ledna se bude konat setkání farnosti**, jehož součástí bude také prostor pro setkání s kandidáty do FR a také seznámení se s prací dosavadní FR.
- Zároveň budou stejně jako před dvěma lety instalovány v kostele panely se stručnou informací o jednotlivých kandidátech a o jmenovaných nebo delegovaných členech FR.
- **Neděle 4. února 2001** - dopoledne bude k dispozici **únorové číslo Sněžanky se zvláštní přílohou o kandidátech FR**.
- **Neděle 11. února 2001** - budou probíhat volby, vždy po mši svaté.

Znovu vyzývám všechny členy farnosti u Panny Marie Sněžné, aby se porozhlédli kolem sebe a **do 10. prosince** navrhli kandidáty, kteří by podle jejich uvážení mohli být užiteční v naší farnosti. Nejde jen o volbu pěti členů nové FR, ale také o vytipování dalších lidí, kteří by byli ochotni přiložit ruku k dílu při celé řadě aktivit v naší farnosti.

Martin Vaňáč (mvanac@hotmail.com)

Tábor ve Vysokém nad Jizerou

Poslední den v červenci 2000 odjízďela na dva týdny do Vysokého parta lidí z Prahy a Brna, v čele s bratrem Filipem. Doprovázel nás i bratr Didak a otec Dominik jako duchovní podpora. Celkem nás bylo 40 lidí v zastoupení všech věkových kategorií.

- podle potřeby vyhledávání pomoci u misií
- šíření náboženské literatury

Pro zvládnutí této náročné práce hledáme dobrovolné pracovníky pro charitní činnost, dárcce a sponzory, neboť charity jsou nestátní humanitární organizace, které fungují přičiněním dobrovolníků a za pomoci finančních i jiných darů. V současné době působíme v prostoru fary a pro veřejnost jsme k zastížení ve středu od 14,00 do 16,30 hod.

Miroslav Kotland

Výzva Arcidiecézní charity Praha

Tříkrálová sbírka

se uskuteční v lednu 2001 ve všech diecézích z rozhodnutí České biskupské konference.

Smysl sbírky je vyjádřen jejím mottem: „**POMOZME LIDEM V NOUZI**“

Sbírka samotná bude prováděna dvojím způsobem:

- Do domácností budou doručovány složenky spolu s informací o Tříkrálové sbírce. Lidé budou mít možnost zaslat svůj příspěvek poštou.
- Druhý způsob je vybírání finančních prostředků skupinkami koledníků do zapečetěných kasiček.

Co to znamená pro naši farnost:

Vzhledem k tomu, že kostel Panny Marie Sněžné má tak výjimečnou polohu v centru Prahy, kolem něho se rozvíjí život bratří františkánů a v kapli P. Marie Pasovské jsou po celou dobu vánoční pohyblivé jesličky, přijde do našeho kostela mnoho návštěvníků. A kdo jiný by je měl oslovit, než právě my z farnosti. Kolik lidí, těch ubohých bez prostředků, přijde vždy v týdně na faru alespoň pro trochu jídla, někdy i oblečení či radu. To je pomoc, kterou můžeme poskytnout a samozřejmě vyžaduje nejen lidské úsilí, ale také finanční prostředky. Je nutné si uvědomit, že pomoc je potřeba poskytovat dlouhodobě starým, nemocným a jinak postiženým lidem. A právě na těchto větších projektech, které nejsme schopni sami realizovat, se chceme alespoň trochu podílet svojí aktivitou při této sbírce.

Tedy konkrétně:

- **Tříkrálová sbírka se bude konat 5.-7. 1. 2001** (podle místních podmínek)
- **v těchto dnech je potřeba zajistit tříčlenné skupinky vždy s jedním vedoucím nad 18 let** (další dva členové mohou být i děti), které by se pohybovaly po nádvoří a v prostorách kaple u jesliček

- **podle počtu skupinek a po vzájemné dohodě bude stanoven časový** Dokážeme se přemoci, najít důvod, proč je dobré udělat něco pro druhého bez nároku na odplatu, udělat ten první krok a přihlásit se? Ano, udělat možná ze sebe na chvíli blázna, ale blázna pro Krista, kterého ústy vyznáváme, ale skutek je nám zatěžko udělat.
- **Pokud se rozhodnete stát se vedoucím skupinky nebo se jinak zapojit, přihlaste se prosím do 13. 12. na faře** (můžete tak učinit osobně nebo telefonem č. 22 24 62 43) **nebo u koordinátora sbírky v naší farnosti M. Kotlanda vždy ve středu 14-17.30 na faře.**

za Vaši pomoc a ochotu děkují bratr Michal a M. Kotland

EKOLOGICKÉ OKÉNKO

Druhé zastavení : „... a bylo to dobré“ (ekologie a Písmo svaté)

Jedna z nejhlubších teologických tradic pokladu katolické víry, spojená nejvíce s řádem benediktinů, se označuje jako „teologie stvoření“. Její síla je v tom, že se vrací k samému počátku, k tomu tajemnému bodu, kdy Bůh oddělil světlo od tmy a tím určil první hranici, první pevný bod světa v němž žijeme. Pro nás, lidi na konci druhého tisíciletí po Kristu, je stvoření něčím odlehlým a vzdáleným a pravděpodobně nás příliš nevzrušuje. Bereme jako samozřejmost, že to, co je kolem nás, prostě je, a že by vlastně mohlo nebýt. A už vůbec nás nenapadne, že to, že náš svět existuje, je samo o sobě dobré.

Na začátku knihy Stvoření, Geneze, najdeme ty známé odstavce o Božím stvořitelském díle. Píše se tam o světle a tmě, zemi a vodě, hvězdách, o létavcích a zemské havěti a nakonec o lidech. Na konci každého z dnů, které dnes chápeme jako jednotlivé etapy vývoje kosmu a Země, se Bůh zastavil, podíval se na to, co vlastně vytvořil a řekl si: „Hm, dobré je to!“ Každý krok, každý stupeň stvoření je v očích Stvořitele dobrý. Pojdme chvilku za tím slovem – dobrý.

„Mistře dobrý,“ oslovil v jednom z evangelií Pána Ježíše učedník. Se zlou se ale potázal: „Proč mě nazýváš dobrý?“, zeptal se ho Ježíš. Nikdo není dobrý, jenom Bůh sám. Být „dobrý“ je tedy nějakým způsobem vyhrazeno Bohu, a my přitom slyšíme o tom, že dobré je všechno, nejen člověk jako Boží obraz, ale i zvířata a rostliny a dokonce neživá příroda... co s tím?

Napadá mě, že jsme si možná příliš zvykli oddělovat stvoření, ten náš svět (zkuste si to – zní vám „svět“ spíš „zbožně“ nebo „bezbožně“?) od Boha a naší víry v něho. Že už za stvořením nedokážeme vidět Stvořitele a prostě je odepisujeme. Teologové by jistě mluvili o dědičném hříchu, který se na celé stvoření vztahuje a odděluje je od Boha. Ale to je především hřích člověka a jeho svobody, toho krásného i strašného daru, možná vlastního vrcholu stvoření. Na tom, že stvořený svět je dobrý, vyšel z Božích rukou a jednou se do nich má vrátit, to nic nemění. Jen ke mně, člověku, to říká: „Ty musíš začít, jen na tobě záleží, na tvém obrácení!“

Člověk má dnes velkou, opravdu nesmírnou moc ubližovat. Přírodě, světu kolem sebe, ale také sobě samému. Asi nikdo by neřekl, že je dnešní lidstvo dobré. Je přitom docela snadné vypočítávat špatnosti, naříkat nad sobectvím, nad konzumním hromaděním, nad ulicemi plnými aut a skládkami na mezích. Úkolem nás křesťanů by mělo být ukazovat na druhou stranu: „podívejte se, příroda, to z ní, co jsme zatím společně nezničili, je dobré! Buďte aspoň na chvíli služebníky dobrého, a všechny vaše starosti se vám třeba budou najednou zdát malicherné!“ Tak to zkusme. Třeba se nakonec budeme moci zastavit, podívat se na sebe navzájem a pomyslet si, že jsme, když ne dobří, tak aspoň o trošku lepší. O trošku blíž tomu, který jediný je dobrý.

Filip M. Oustrata

CÍRKEV A SPOLEČNOST

Život s církví

Když se v naší farnosti zakládal a rozbíhal sněmovní kroužek, byly jeho počátky, jeho první krůčky, nesmělé a ani cíl, k němuž bychom měli směřovat, nebyl ani zdaleka zřejmý. Hlavní myšlenkou byla snaha naučit se vzájemnému dialogu a naslouchání, byla to veliká příležitost nalézt nový rozměr našeho duchovního života.

Ne, nechceme zde dlouze popisovat naše dosavadní zkušenosti z pravidelných setkávání ve Farním klubu. Hlubší vhled do koncilních dokumentů přináší totiž něco, co přesahuje vlastní cíl těchto setkání. Něco, co jsme v minulých desetiletích vnímali jen málo, zahlceni starostí o holé přežití našich společenství i celé církve.

V meditacích nad koncilními texty se totiž naléhavě ukázala potřeba toho, co bychom nazvali životem s církví. I když to zní snad poněkud vznešeně, patří právě tohle k základním povinnostem křesťana a katolíka. Trochu se rozšířil a projasnil i sám pojem církve, která v duchu II. vat. koncilu láskyplně objala celý svět a nutí i nás, abychom opustili pěstěné zahrádky svých humen a spolu s ní pohlédli do krajů suchých a kamenitých, kde z bídy a utrpení raší podivuhodné ovoce Ducha

Svatého. Sotva dnes vystačíme s pocitem, že naše víra je naší soukromou záležitostí. Víra je dar, který je stejně tak určen i těm, s nimiž ji máme prožívat a sdílet, s těmi, kteří jsou vedeni stejnou touhou - i tak lze popsat onen život s církví, který zazněl v úvodu.

Tato církev, o níž hovoří koncilní dokumenty, to jsme totiž my všichni, Boží lid, ti povolání Pánem, se všemi právy, ale i povinnostmi Kristových učedníků a následovníků. Patří sem jistě i péče o vlastní spásu a náš osobní, vnitřní vztah k Bohu, ale i to, čím se stáváme pro naše bratry a sestry a skrze ně pro Krista. Způsob, jímž se dokážeme zapojit do růstu Božího království v tomto světě a být posilou tam, kde vládne temnota.

Život v tomto společenství nám poskytuje a nabízí nesčetné dary, které si často ani plně neuvědomujeme, je naší posilou a oporou, je přístavem, kde naše unavená bárka může vždy bezpečně přistát. Dává nám však i dar přinejmenším stejně veliký: dává nám možnost dávat, vydávat ze sebe to, co může pomoci, co může povzduchnout a obohatit nás samé i naše okolí.

Je výzvou, abychom vykročili do světa, kam nás Pán posílá, do světa, který nás nebude vždy vítat palmovými ratolestmi a který je přesto naším údělem. Musíme se učit hledat a nacházet v síle Ducha činy a slova, jímž bude tento svět rozumět a jímž bude naslouchat. To vše je nesmírně významné pro náš vlastní duchovní růst, pro naše zrání, pro naši vlastní proměnu v duchu lásky a služby, k níž jsme byli povoláni. Naučíme-li se dávat, dokážeme-li myslet na jiné víc než na sebe, budeme-li světlem těm, kteří ho teprve hledají, dokážeme se nově podívat i sami na sebe. A možná, že tam objevíme sílu, o které jsme, uzavření sami do sebe, netušili, ale zároveň i to, co nás dosud, aniž jsme si to uvědomovali, Bohu i našim bližním vzdaluje. A jestliže naše víra, naše pevné ukotvení v Kristu projde touto zkouškou bez úhony, bude-li toto naše otevření jejím radostným obohacením a branou k jejímu růstu a prohloubení, bude to znamení, že jsme objevili klíč, vedoucí k následování Pána, znamení, že jsme se stali jeho nástrojem, jeho hlasem.

Náš duchovní růst je právě v tom, jak dokážeme tuto výzvu uchopit, jak dokážeme vykročit na tuto cestu, záleží na pevnosti naší víry a upřímnosti naší služby Tomu, který nám ji nabízí. Je to cesta dlouhá a nelehká, na níž se nevyhneme řadě zklamání a okamžikům pochybností, daných naší slabostí a nedostatečností. Ty ale neminuly ani Kristovy nejbližší učedníky a bylo by pošetilé si myslet, že nepostihnou i nás.

Ale i tak je to jen docela malá oběť ve srovnání s tím, co nám tato cesta přinese, čím se stane pro růst Božího království v nás i kolem nás. Ať je naším darem Tomu, který je sám darem mnohonásobně větším a který nám svým narozením zanechal dědictví Víry, Naděje a Lásky.

J.-J. Outrata

Zelená (spíš však barevná) pout'

Nikdy bych si nepomyslel, že se do Věčného města poprvé dostanu v uniformě... ale stalo se. Jak se to celé seběhlo? Po více než půl roce mého

působení u kroměřížského sedmého praporu logistiky mi brigádní kaplan Jan Mach nabídl, zda bych se nechtěl zúčastnit pouti do Říma. Přesněji řečeno Mezinárodní pouti vojáků a policistů do Říma v jubilejním roce 2000. Samozřejmě jsem souhlasil a jen trochu pochyboval o tom, jestli se všechno nakonec uskuteční.

I zásluhou vstřícnosti velitele útvaru všechno „klaplo“. Ve čtvrtek 16. listopadu jsem v Dejvicích, u budovy Generálního štábu naší armády, nastupoval do malého autobusu, do něhož se pohodlně vešla celá česká výprava. Až na místě jsme zjistili, jak je nás vlastně málo: patnáct kluků základáků (vesměs z Moravy), jeden podplukovník, hlavní armádní kaplan Tomáš Holub, poradce ministra obrany a evangelický duchovní Jaromír Dus a biskup brněnský Vojtěch Cikrle. Pro srovnání – třeba Slováků byly čtyři plné velké autobusy, o obřích výpravách takových Poláků ani nemluvě.

Měli jsme velké štěstí, protože jsme se mohli ubytovat v Collegiu Nepomucenu, koleji českých bohoslovců v Římě, jen pár minut od centra. Jinak by nás čekalo třicet kilometrů dojíždění z kasáren italské armády – mimochodem právě tak dopadli naši slovenští bratia. Oficiální program pouti začal v sobotu křížovou cestou na Circo Massimo – každé ze zastavení připadlo jedné jazykové skupině. Naše hrstka statečných tak mohla rozjímat v nám všem jistě blízké maďarštině... ještě tentýž den večer nás čekal velký koncert vojenských hudeb ve vatikánské aule Pavla VI., pojatý trochu jako estráda po italsku.

V římských ulicích vládla v těch dnech nejen zelená (popravdě ta byla v menšině), ale i modrá, šedá, černá, fialová, červená, oranžová... potkávaly se tam skupinky alpských myslivců s pravými brky za kloboukem, fešáctí Italové s nablýskanými dýkami u pasu, ebenoví černoši z Burkiny Faso, slovenští Jánošci s chocholy na hlavách i usměvavé sestřičky s výložkami plnými zlatých hvězdiček. My jsme mezi nimi vypadali jako bychom se právě vrátili ze cvičáku. Kluci si vyměňovali odznaky a objevovali své skryté jazykové znalosti, atmosféra byla radostná až karnevalově.

Nedělní ráno nás všechny zastihlo na Náměstí svatého Petra. Vrchol celé pouti, slavnostní mše s papežem Janem Pavlem II. Vytrvale přešlo a snad jediní bez deštníků jsme byli my. Bojová morálka nás ale neopustila a jediná česká vlajka vlála tak hrdě, že se několikrát dostala do zpráv italské televize, což bylo takové malé české vítězství. Tam před svatým Petrem jsme si všichni uvědomili, že služba ve zbraní je především službou míru a porozumění a taky na nás všech záleží, aby zbraně mohly opravdu mlčet.

Do Brna a Prahy jsme se vraceli utmácení, šťastní a duchovně obnovení. Až příště uslyším to známé rčení „všechny cesty vedou do Říma“, jenom s vědoucím výrazem pokývnu hlavou a vzpomenu si na tu naši barevnou pout'.

desátník Filip M. Oustrata

Z dějin kostela a kláštera u Panny Marie Sněžné v Praze

Obraz Nejsvětější Trojice u Panny Marie Sněžné

Součástí historického obrazu kostela Panny Marie Sněžné, jímž jsme se dosud zabývali, je i pozoruhodné sochařské dílo, zdobící vstup na bývalý klášterní hřbitov. Duchovně i umělecky patří k vrcholům sochařství této doby a proto mu věnujeme i zde samostatnou kapitolku.

Tajemství Nejsv. Trojice, dokonalé jednoty tří božských osob, to je tajemství Boha, zjevujícího se třemi způsoby, třemi cestami, jimiž přichází k člověku v celých dějinách spásy. Tajemství tak hluboké, že jen těžko je můžeme svým rozumem pochopit, pomáháme-li si při jeho výkladu obrazů a pojmů lidského života - a jinak vlastně ani nemůžeme. Středověk, přes zdánlivou rozporuplnost svých projevů, je dokladem tohoto integrujícího pohledu víry a takové jsou i jeho umělecké projevy: významově mnohvrstevné a promlouvající řeči symbolů, které skrývají pod vrcholnou uměleckou formou hluboký duchovní obsah i teologický výklad. Pozoruhodným dokladem toho sepětí je *reliéf Nejsv. Trojice*, umístěný nad vstupem na někdejší hřbitov v zadní části Jungmannova nám., pocházející snad z hlavní vstupní brány středověkého kláštera. Reliéf zachycuje v horní části postavu Boha Otce, držícího kříž s ukřižovaným Kristem s holubicí Ducha sv. nad ním. Ve spodní části je pak střední scéna s *Korunováním Panny Marie* na pozadí dvou rajských stromů, po stranách dole klečící postavy donátorů a zakladatelů kláštera, Jana Lucemburského a Karla IV. Celá scéna propojuje tak dva zdánlivě odlišné obrazy, avšak jen zdánlivě: Kristus, Ukřižovaný v rukou Boha Otce sám ve spodním obraze korunuje Pannu Marii na Královnu nebes. Ani spojení Krista a Marie v Korunování však není náhodné: dva rajske stromy v pozadí označují Krista jako nového Adama a Marii jako novou Evu.

Motiv ráje, který se tu objevuje, má však další rozměr: dřevo Kristova kříže, na němž je ukřižován, je totiž oním Stromem života, vyrůstajícím uprostřed ráje, stromem, který býval ve středověku spojován právě s Kristovým křížem a také tak zobrazován.

Obraz Nejsv. Trojice, kterým celé dílo vrcholí, je tedy spojen se samotným počátkem dějin člověka a jeho spásy, v díle, v němž i P. Maria má své pevné místo. Vidíme celou hlubokou souvislost stvoření po jeho vykoupení, obraz Nejsv. Trojice se promítá do celé dosavadní i budoucí spásy člověka. Řečí obrazů nebo pouhých náznaků je tu zachycen celý řád

Boží lásky a milosti, tak, jak byl chápán ve své celistvosti a nedělitelnosti středověkem a jak nám pohříchu tak často uniká.

Výzdoba tympanonu má i významný aktuální moment, typický pro myšlení své doby. Scéna Korunování Panny Marie souvisí snad s korunováním Blanky z Valois na českou královnu, které se událo právě den před slavnostním založením kláštera P. Marie Sněžné na podzim roku 1347 - proto býval zdejší kostel též nazýván korunovačním. Slavnostní síň pro oslavu korunovace byla postavena nedaleko tohoto místa a dřevo z ní věnoval Karel IV. na stavbu provizorních klášterních budov.

Reliéf, starší literaturou datovaný do druhé poloviny 14. století, je tedy patrně starší, snad z doby založení kláštera a není vyloučeno, že původně měl být součástí hlavního vstupu do kláštera. Je nejen oslavou Nejsvětější Trojice, ale i panovníka-zakladatele, pro dobu Karla IV. tak příznačnou. Je zároveň vynikajícím sochařským dílem dvorské huti raného karlovského období, v němž se spojila monumentální působivost celku s bohatým, dnes již žel z větší části ztraceným, detailem.

Historické téma? Snad, ale jen na první pohled. Je tu totiž cosi, co je možno našim předkům závidět, z čeho je možno se poučit i inspirovat: vědomí souvislostí, velikosti a dokonalosti Boží lásky, v níž je zakotven celý lidský rod a jeho duchovní dějiny i jejich neobyčejná schopnost vyjádřit to vše dokonalou, trvale platnou uměleckou formou. J.-J. Outrata

**Šťastné a požehnané Vánoce,
svátky lásky Boha k lidem,
lásky člověka k člověku,
lásky ke všemu stvořenému.**

PF 2001

redakce

Bohoslužby u Panny Marie Sněžné o vánočních svátcích

24. 12.	Ne	4. neděle adventní	9:00, 11:30
		Štědrý den	16:00 Mše svatá pro rodiče s dětmi (koledy) 24:00 Půlnoční s lidovým zpěvem
25. 12.	Po	Slavnost Narození Páně	9:00, 10:15 (dětská), 11:30, 18:00
26. 12.	Út	Svátek sv. Štěpána	9:00, 11:30, 18:00
31. 12.	Ne	Svátek Svaté rodiny- -sv. Silvestr I.	9:00, 10:15 (obnova manžel. slibu), 11:30 16:00 Poděkování za uplynulý rok 2000
1. 1.	Po	Slavnost Matky Boží, Nový rok 2001	
2001			9:00, 10:15 (dětská), 11:15, 18:00

Bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 6:45 (při mši sv. ranní chvály kromě So), 8:00,

18:00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9:00, 10:15 (dětská), 11:30, 18:00

každý Čt v 17:00 mše sv. (nejen) pro mládež

každý Čt v 19:00 eucharistická adorace v kapli sv. Michala

PROGRAM U PANNY MARIE SNĚŽNÉ Prosinec 2000

3. 12.	Ne		1. neděle adventní	
		15:00	Mikulášské setkání dětí z farnosti	refektář
5. 12.	Út	17:00	Setkání farnosti a farní rady	farní klub
8. 12.	Pá		Slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie	
		20:00	Koncert: Chorus Angelus (dětský a dívčí sbor)	kostel
9. 12.	So	9:00	Předvánoční úklid kostela, svátost smíření pro děti	
11. 12.	Po	19:00	Setkávání nad Písmem	farní klub
12. 12.	Út	17:00	Setkání výtvarníků	
		19:00	Koncert: Sonaglio (smíšený pěvecký sbor)	farní klub
13. 12.	St	15:00	Přednáška s diapositivy: Řím	farní klub
		19:19	Adventní zamyšlení: P. Benno, SDB: Ikonový kříž	farní klub
15. 12.	Pá	8:00	Připomínka 14 umučených bratří	
		19:30	Koncert: Chorus Angelus (dětský a dívčí sbor)	kostel
16. 12.	So	11:00	Jáhenské svěcení – bratr Bartoloměj, OFM	kostel
17. 12.	Ne	19:30	Koncert: Cantio	kostel
			<i>Jubileum herců</i>	
18. 12.	Po	19:19	Zpívání při kytáře (koledy)	farní klub
19. 12.	Út	17:00	Sněmovní kroužek	farní klub
		19:30	Koncert: Gaudium Pragense (smíšený sbor)	kostel
20. 12.	St	16:00	Živé jesličky (sraz před kostelem na Strahově)	
24. 12.	Ne		4. neděle adventní – Štědrý den	
24. - 25. 12.	10. hlavní		jubilejní den: Slavnost rodinného společenství	
26. 12.	Út	18:00	Chorus Angelus zpívá při mši sv.	
28. 12.- 1. 1. 2001			Adorace – Výstav Nejsvětější svátosti	
31. 12.	Ne		Svátek Svaté rodiny - obnova manželského slibu (9:00, 10:15)	
		16:00	Mše svatá – poděkování za uplynulý rok 2000	
3. 1. 01	St	19:19	Vánoční divadelní představení	

Výstavy v kapli sv. Jana Nepomuckého:

1. 12. 00 - 7. 1. 2001 Jana Křepelová: Advent a Vánoce v krajčákách (9-18.30 mimo Po)

Náklady na vytištění tohoto čísla Sněženky jsou 5,- Kč.

Dobrovolné příspěvky vhazujte laskavě do pokladničky v kostele.

Kontaktní adresy redakce: Farní úřad., Jungmann. nám. 18, Praha 1, tel.:22246243

Outratovi, Krakovská 24, Praha 1, tel.: 222 121 55

Jirsovi, Soukenická 14, Praha 1, tel.: 231 35 13

POZOR! Uzávěrka příštího čísla Sněženky je již 20. prosince 2000. Své příspěvky

na disketě nebo psané odevzdejte na faře.